

Pinksteren 2021: De vinger van God

23 mei 2021, Pinksteren en bevestiging van ambtsdragers

Lezingen: I Korintiërs 12: 4-11 en Handelingen 2: 1-14

Voorganger: ds. Jaap van den Akker

m.m.v.: Arie Kraaijeveld (orgel en vleugel), Jan van Vliet (vleugel), Marieke van Vliet (harp en zang), Sanneke Hendrich (zang), Janita van Nes (zang)

Komen

- Welkom
- We steken de kaars aan
- Aanvangslied: 'Veni sancte spiritus' (Lied 681)
- Moment van Stilte
- Begroeting en Bemoediging
- Drempelgebed
- Psalm van de Zondag Psalm 68: 7
- Kyriegebed
- Glorialied 'De Geest van God (Lied 691)

Woord

- Gebed van de zondag
- Inleiding: Pinksteren is voor mij.... door Marieke, Saskia, Peter, Robby en Boudewijn
- Muzikaal intermezzo: Harp
- Schriftlezing I Korintiërs 12: 4-11
- Lied 'Heer raak mij aan met uw adem' (695: 1 en 2)
- Schriftlezing Handelingen 2: 1-13
- Lied 'Heer raak mij aan met uw adem' (695: 3, 4 en 5)
- Preek

Soms heb je hulp van buitenaf nodig om iets tot je door te laten dringen.

Hulp van iemand van buitenaf die je ergens op wijst, die je de ogen opent. Die je iets laat zien dat eigenlijk heel voor de hand ligt, maar dat je toch over het hoofd ziet.

Dat je de bril die je zoekt gewoon op je neus hebt staan – om maar iets banaals te noemen.

Het kan ook veel ingrijpender.

Kent u het verhaal van die Japanse militair die in 1974 ergens diep in de jungle op de Filippijnen werd gevonden? Hij had zijn legeruniform nog aan. In volle uitrusting en vol oorlogsadrenaline. Hij leefde nog steeds in de veronderstelling dat de Tweede Wereldoorlog nog niet was afgelopen. Dat hij nog steeds tegen de Amerikanen moest vechten. Hij hield zich al dertig jaar schuil in de jungle.

Vlak na de oorlog waren er wel pamfletten verspreid, waarop stond dat de oorlog was afgelopen, maar hij dacht dat dat propaganda was. En een landgenoot had hem eens ontdekt in de jungle, maar die had hem niet kunnen overtuigen. 'Ik stop niet met vechten voor ik het bevel krijg dat mij van mijn plicht ontheft', liet de militair aan zijn landgenoot weten.

Uiteindelijk werd zijn oude legercommandant ingevlogen, die hem in maart 1974 - bijna dertig jaar na het einde van de oorlog - overhaalde om de wapens neer te leggen en weer in het openbare leven te verschijnen.

Een extreem voorbeeld van iemand die je de ogen opent.

Je zou het met het werk van de heilige Geest kunnen vergelijken, dat wat deze ingevlogen Japanse legercommandant deed. De legercommandant moest de achtergebleven soldaat duidelijk maken dat de situatie volkomen veranderd was. Dat hij zijn wapens kon inleveren. Dat er een nieuw begin was gekomen.

Er ontstond voor deze Japanse soldaat een nieuwe leven. Een nieuwe werkelijkheid ging voor hem open. Leven in vrede.

Dat is wat de heilige Geest doet. Je overtuigen van die nieuwe werkelijkheid. De nieuwe werkelijkheid tot je door te laten dringen.

Dat is wat er gebeurt in het Pinksterevangelie in de kamer waar de leerlingen met elkaar in quarantaine zitten. De nieuwe werkelijkheid dringt eindelijk tot ze door.

En wat is die nieuwe werkelijkheid?

Pasen.

Jezus is niet dood – hij leeft.

Alles is niet voorbij en verloren, nee het begint nu pas.

We hoeven niet bang en verloren achter de gesloten deuren te blijven zitten, nee we mogen vol overtuiging en enthousiast naar buiten gaan en iedereen deelgenoot maken van wat we ontdekt hebben in ons leven. En dat doet Petrus – met verve, na het gedeelte dat we net lazen. Hij vertelt over Jezus. Eén lange preek over Jezus, die gekomen is..., die gekruisigd is..., die is opgestaan uit de dood en nu als de opgestane Heer aanwezig is bij een ieder die in hem geloofd.

Dat die boodschap doordrong tot Petrus, tot zijn collega leerlingen, tot 3000 van de luisteraars naar zijn preek. ... en hun leven totaal veranderde... dat was het werk van de Geest.

Pasen zonder Pinksteren is onaf. Het leeft nog niet.

Het is de heilige Geest die ons daarop wijst.

En gaat dat dan ook nu zo groots en meeslepend als 2000 jaar geleden? Met Storm en vuur en kabaal en enthousiasme?

Ja – soms wel. Soms is het nodig om hard op de trom te slaan en te laten zien waar je hart vol van is. Soms zijn wij veel te bescheiden en mogen we het best uitroepen waar we in geloven. Wat ons op de been houdt. Wat het toch is dat ons toch weer naar het YouTubekanaal van de Christus Triumfatorkerk trekt of zelfs de kerk in. Misschien moeten we eerst eens bij ons te raden gaan wat het is dat ons bindt. Is het de onderlinge ontmoeting, is het de zielsverbondheid? Is het het heilige van de liturgie. De stilte, de woorden uit de bijbel die ons zo vertrouwd zijn en toch ook zo vreemd. Ja dat is het allemaal. De heilige Geest spoort ons aan om daar dichterbij te komen. Bij het geloof dat ons op de been houdt. En daar mogen we elkaar best op wijzen. Daar kunnen we best iets van delen. Met elkaar hier in de kerk – als oefenplaats. En we weet ook buiten deze vertrouwde omgeving als een ander oprecht geïnteresseerd is. Wat is jou enige troost in leven en in sterven? Wijst het maar aan.

Maar het zit niet alleen in de grootste gebaren. In de storm en het vuur.

Meestal niet zelfs. Het begint in het klein.

In de kleine vlammetjes op de hoofden van de leerlingen.

In de talenten, de gaven van de Geest die je bij jezelf ontdekt. Of waar anderen jou op wijzen.

De grootste talenten springen in het oog. De preekijgers die de kerk vol preken. De creatievelingen die steeds weer nieuwe vormen van kerkzijn ontwikkelen. De bevlogen mensen die zelfs in deze coronatijden de moed niet laten zakken en de gemeenschap gaande houden.

Maar het gaat niet om dat wat in het oog springt.

Alle gaven zijn nodig in de gemeenschap van de Heer.

Er zijn verschillende gaven, maar er is een geest, zegt Paulus. Er zijn verschillende taken, maar er is een Heer.

Het vlammetje van Geest de brandt bij ons allemaal anders.

De Geest van God geeft niet de een meer aandacht, meer status dan ander, nee Gods geest werkt samen met ons mens-zijn.

Wij worden niet een ander mens door de heilige Geest, door ons geloof. Wij blijven wie we zijn, met ons eigen karakter, met onze eigen handigheden en onhandigheden, met onze welbespraaktheid, of onze moeite om de woorden te vinden. Met onze twee linkerhanden, of ons technische inzicht.

Het is de heilige Geest die ons helpt om onze talenten in te zetten. Die talenten heb je al. God helpt je om te ontdekken hoe je doe het beste kunt inzetten ten dienste van zijn Koninkrijk. “Er zijn verschillende uitingen van bijzondere kracht, maar het is één God die ze allemaal en bij iedereen teweeg brengt. Het is de Geest die je erop wijst.

Het is de Geest die ons boven ons biologische bestaan uittilt en echt mens maakt. Mens in relatie met God, mens in relatie met de medemens. Het is de geest die ons duidelijk maakt hoe we met al die verschillende talenten bij elkaar gemeenschap worden en samenleving.

En het is dus een opdracht van Pinksteren om de gaven bij jezelf te gaan ontdekken. En bij de ander en hem haar daarop te wijzen.

Hoe mooi is het dan dat we juist op deze dag vijf ambtsdragers mogen bevestigen.

Vijf mensen met verschillende, aanvullend talenten, die onmisbaar zijn in onze gemeenschap. Denkers en doeners, zoekers en vinders, verleiders en realisten, de één met een hang naar het verleden, de ander meer met een open blik naar de toekomst. De heilige Geest helpt ons ontdekken dat we samen meer zijn dan de optelsom van de individuen. Op Pinksteren is één en één drie.

De kerkvader Aurelius Augustinus noemde heilige Geest ook wel de vinger van God (Aurelius Augustinus, preek 272B, De vinger van God).

De vinger van God die ons mensen wijst op waar het werkelijk om gaat. Op het goede. De heilige Geest helpt ons het goede te ontdekken. Dat wat naar het koninkrijk verwijst. De heilige Geest wijst ons als de vinger van God aan waar opstanding plaatsvindt in ons leven en tilt ons zo boven het gewone leven uit.

Dat is niet altijd fijn, of prettig. Soms moet je ook je eigen grenzen over durven gaan. Soms word je iets gevraagd wat je niet uitkomt. Je wordt opgenomen in de beweging van Gods Geest. Meegezogen in de beweging van Gods Koninkrijk. In die beweging moet je veel laten, word je soms uit je comfortzone gehaald. Moet je mee in veranderingen waar je niet op zit te wachten.

En worsteling soms, een zoektocht. Maar altijd op weg. Altijd in beweging naar het Koninkrijk. Altijd in dienst van de opgestane Heer. Hij wijst je op wat kan. Hij wijst je op wat leven mogelijk maakt.

Augustinus had dat al door.

Hij schreef:

Fluister het in mij, heilige Geest:

Ik zal het goede denken.

Spoor me aan, heilige Geest:

Ik zal het goede doen.

Verlok me, heilige Geest:

Ik zal het goede zoeken.

Geef me kracht, heilige Geest:

Ik zal het goede vasthouden.

Bescherm me, heilige Geest:

Ik zal het goede nooit verliezen.

In dat spoor mogen we gaan.

Amen

- Muzikaal intermezzo: Harpmuziek (Händel)

AFSCHIED EN BEVESTIGING AMBTSDRAGERS

- Afscheid
- Gebed
- Overhandiging CTK kaars en bloemen – boeket

- Lied: lied 672: 3 ("In 't lichaam van de Heer").
- Inleiding op de bevestiging
- Vragen
- Lied: 'Komt laat ons deze dag' (Lied 672: 6 en 7)

ANTWOORD

- Gebeden
- Collecte

GAAN

- Slotlied 'Geest van Hierboven' (Lied 675: 1)
- Zegen